

Γ'. ΣΤΟΒΑΙΟΥ.

Ἰωάννης Στοβαῖος, ἀπὸ τῶν Στοβόου τῆς Μακεδονίας, ἀκμάσας περὶ τὴν δ'. ἑκατονταετηρίδα μ. Χ., συνέλεξε ΓΝΩΜΙΚΑ ἀπὸ ἀρχαίους συγγραφεῖς τε καὶ ποιητάς. Δύω βιβλία τῆς συλλογῆς ταύτης σώζονται.

ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ¹ ἐρωτηθεὶς, « Τί μέγιστον² ἐν ἐλαχίστῳ »; εἶπε· φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου.

Πυθαγομένου³ τινός, Πῶς ἂν τις ἑαυτοῦ⁴ γένοιτο; Εἰ δὲ πῶς ὦν⁵ ἐπιτιμᾷ τοῖς ἄλλοις, ἔφη, καὶ ἑαυτῷ ἐπιτιμῶν μάλιστα.

Δημόσθενής⁶ ἔλεγεν, ὡς, πολλὰκις ἐπιόν⁷ αὐτῷ εὐξασθαι, τοὺς πονηροὺς ἀπολέσθαι⁸, φοβοῖτο⁹, μὴ ἔρημον ἄρδην¹⁰ ἐκ τῆς εὐχῆς¹¹ ποιήσῃ τὴν πόλιν.

Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης¹², ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, « Τί ἐστὶ πολέμιον ἀνθρώποις »; « Αὐτοί, ἔφη¹³ ἑαυτοῖς ».

Ἀντισθένης¹⁴ ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς, « Τί¹⁵ δὴ ποτε¹⁶ οὐχ οἱ πλοῦσιοι πρὸς τοὺς σοφοὺς ἀπίασιν¹⁷, ἀλλ' ἀνάπαλιν »; εἶπεν· « Ὅτι¹⁸ οἱ μὲν σοφοὶ ἴσασιν¹⁹, ὧν²⁰ ἐστὶν αὐτοῖς χρεία πρὸς τὸν βίον, οἱ δὲ²¹, οὐκ ἴσασιν· ἐπεὶ μᾶλλον σοφίας²² ἢ χρημάτων ἐπεμελοῦντο²³ ».

Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, πολλὰ τῶν φίλων αὐτῷ²⁴ πεμπόντων²⁵, ἐπειδὴ μὴδὲν δεχόμενος, ἐπὶ τούτῳ²⁶ παρὰ τῆς Ξανθίππης²⁷ εὐθύνητο²⁸, ἔφη· « Ἄν τὰ διδόμενα πάντα ἐτοίμως²⁹ λαμβάνωμεν, οὐδ' αἰτοῦντες τοὺς διδόντας ἔξομεν³⁰ ».

Θεόκριτος³¹ ἐρωτηθεὶς ποῖα τῶν θηρίων ἐστὶ χαλεπώτατα; εἶπεν· « Ἐν μὲν ὄρεσιν³² ἄρκτοι καὶ λέοντες· ἐν δὲ ταῖς πόλεσι τελῶναι, καὶ συκοφάνται ».

Ἐφη τις τὸν Διογένην³³ ἀνόητον εἶναι³⁴. ὁ δὲ³⁵ « Ἀνόητος μὲν οὐκ εἰμί, ἔφη· τὸν δ' αὐτὸν ὑμῖν νοῦν οὐκ ἔχω³⁶ ».

1) Τύραννος τῆς Κορίνθου, εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν. 2) Τί πράγμα, μέγιστον πάντων ὃν χωρεῖ ἐν ἄλλῳ πράγματι. 3) Γενικὴ ἀπόλυτος, χρόνου σημαντικῆ. 4) Κύριος ἑαυτοῦ.

5) Ἐπιτιμῶν ἑαυτῷ ὑπὲρ ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν. 6) Ὁ μέγας τῶν Ἀθηναίων ῥήτωρ.

7) Ἐπιεμί. Ἡ ἀπόλυτος ὀνομαστικῆ διὰ τὸ τριτοπρόσωπον. Ἐν ᾧ τῷ ἔρχεται ὄρεξις.

8) Τελικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ εὐξασθαι, ἐξαρτωμένου ἐκ τοῦ ἐπιόν.

9) Εὐκτικῆ, διότι ἀναφέρεται εἰς παρωχημένον χρόνον. 10) Ἐντελῶς. 11) Διὰ τὴν εὐχὴν ταύτην, ἐξ αἰτίας αὐτῆς. 12) Φιλόσοφος. 13) Εἰσὶ πολέμιοι. 14) Κυνικός φιλόσοφος. 15) Διατί. 16) Τάχα. 17) Ἄπειμι. 18) Διότι. 19) Οἶδα. 20) Ἐκεῖνα ὧν.

21) Πλοῦσιοι. 22) Οἱ σοφοί. 23) Ἡ γενικὴ συντακτικὴ τοῦ ἐπιμελοῦμαι. 24) Πεμπόντων αὐτῷ. 25) Γενικὴ ἀπόλυτος. 26) Δι' αὐτὸ, ὅτι δὲν ἐδέχετο. 27) Ἡ γυνὴ τοῦ Σωκράτους. 28) Ἐπεπλήττετο. 29) Ἀμέσως, προθύμως. 30) Αἰτοῦντες οὐκ ἔξομεν τοὺς διδόντας· ὅταν ζητῶμεν δὲν θέλομεν εἶναι τίς νὰ μᾶς δώσῃ. 31) Σοφιστὴς ἐκ τῆς Χίου αἰγυρονος τοῦ Ἀλεξάνδρου. 32) Χαλεπώτατα θηρία εἰσὶ. 33) Ἰποκείμενον τοῦ εἶναι.

34) Εἰδικὸν ἀπαρέμφατον. 35) Διογένης. 36) Οὐκ ἔχω δὲ τὸν αὐτὸν νοῦν μὲ σᾶς, τὸν ὁποῖον σεῖς ἔχετε.